

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De expostulatione: & qui cum Deo expostularint cap. lxxxiii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

112. mino, & inuocate nomen eius. Quis loquetur potentias Domini? auditis fa-
 113. ciet omnes laudes eius? Laudatio eius manet in seculū seculi. Laudate pueri
 115. Dominum laudate nomen Domini. Non mortui laudabunt te Domine, ne-
 116. que omnes qui descendunt in infernum. Tibi sacrificabo hostiam laudis: &
 146. nomen Domini inuocabo. Laudate Dominum omnes gentes: laudate eum
 omnes populi. Psallite nomini eius, quoniam scilicet, &c. Laudate Domi-
 num, quoniam bonus est psalmus, &c.

Pro. 7. Honora Dominum, & potens eris: præter eum autem neminem timueris.
 Esa. 8. Dominum exercituum sanctificate: ipse pauor vester, ipse terror vester. Et si
 42. in ipso fiduciam habueritis, erit vobis in sanctificationem. Cantate Domino
 canticum nouum: laus eius ab extremis terræ. Pro eo quod non recordatus es
 mei, nec cepisti me in cor tuum, ego quoque te videns, negligam. **G**

Hier. 13. Date Domino Deo vestro gloriam, antequam contenebrescat, & antequam
 offendant pedes vestri ad montes caliginosos.

Dan. 2. Sit nomen Dei benedictum ex hoc nunc & vsque in seculum: quia sapientia
 & fortitudo eius sunt.

Sap. 16. Præuenire oportet Solem ad gratias Deo agendas: & ad ortum lucis eum a-
 dorare. Viuentis & incolumis laudabit Dominum.

Ecli. 32. Benedic Dominum qui fecit te, & qui inebriat te bonis suis. Benedicite
 39. Dominum in omnibus operibus suis, date nomini eius magnificentiam, & con-
 fitemini in laude eius, in canticis labiorum, & in citharis. **H**

1. Pet. 3. Dominum Christum sanctificate in cordibus vestris.

Easl. Dei inhabitatio in hoc sita est, vt quispiam Deum per recordationem in seipso fixum
 habeat.

Hilarem ac mœroris expertem animæ statum hymnorum consolationes largiuntur.

*Creatoris gloriam illustrat, in quo creata sunt omnia, tam visibilia, quam inuisibilia,
 tam principatus, quam potestates, & si quæ sunt aliæ ratione præditæ, atque omni appella-
 tione præstantiores, naturæ.*

*Deum agnoscamus, Creatorem adoremus, Domino seruiamus, patrem ac nutricium no-
 strum gloria afficiamus, bene de nobis meritum amemus: vita nostra, tum præsentis, tum
 futura, authorem vereamur, neque vnquam ipsius cultum & adorationem intermittamus.* **I**

Quo sacri- Sacrificium laudis tibi perfecto, atque ab omni egestate alieno, Deo offeramus, qui cor-
 ficio Deus potissimum delictetur porca sacrificia minime postulas, in quibus qui copiosiores sunt superiores ferunt, sed à puro
 animi affectu proficiscentem confessionem: quæ quidem omnibus iis, qui volunt, ex a quo
 præsto est.

Na. 7. Dei sapius meminisse oportet, quam spiritum ducere.

Chryf. Pietatis argumentum est, assiduam diuinarum rerum curam gerere, ac crebris precibus
 Deum placare.

Deum honestis actionibus venerare, sermonibus lauda, mente cole.

Deum in- Deum nemo dignè colit, sed iustè dumtaxat. Quandoquidem ne parentibus quidem sa-
 stè colitur, nō autem tis dignæ gratiæ referri possunt. Neque enim fieri potest, vt hos vicissim gignamus. **K**
 dignè.

DE EXPOSTVLATIONE: ET QVI CVM
 Deo expostularint. CAP. LXXXIII.

1ob. 7. **N**ON in seculum viuam, vt patienter feram. Discede à me. Vana enim
 est vita mea. Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid apponis
 erga eum cor tuum? Visitas eum diluculo: & subito probas illum. Vt
 quequod non dimittis me, vt glutiam saliuam meam? Peccaui: quid fa-
 ctus sum mihi metipsum grauis? Quare posuisti me contrarium tibi, &
 factus sum mihi metipsum grauis? Quare non tollis peccatum meum? & quare non
 aufers iniquitatem meam?

Si lotus

A Si lotus fuero quasi aquis niuis, & fulserint velut mundissimæ manus meæ: tamen fordibus intinges me, & abominabuntur me vestimenta mea. Neque enim viro, qui similis mei est, respondebo, nec qui mecum in iudicio ex æquo possit audiri. Vtinam esset mediator inter nos, qui argueret, & audiret vtrumq; nostrum.

Quare impij viuunt, subleuati sunt, confortatique diuitiis? Semen eorum permanet coram eis, propinquorum turba & nepotum in cōspectu eorum. Domus eorum securæ sunt & pacatæ, & non est virga Dei super illos. Bos eorū concepit, & non abortiuit: vacca peperit, & non est priuata foetu suo. Egresiuntur quasi greges paruuli eorum, & infantes eorum exultant lufibus. Tenent tympanum & citharam, & gaudent ad sonitum organi. Ducunt in bonis dies suos. *Quantas habeo iniquitates & peccata, ostende mihi. Quare faciem tuam abscondis, & arbitraris me inimicum tuum? &c.*

Vsquequò Domine clamabo, & non exaudies? vociferabor ad te vim patiens, & non saluabis? Quare ostendisti mihi iniquitatem & laborem, videre prædam & iniustitiam contra me? Quare respicis contemptores, & taces, conculcante impio iustiorum se? Propter hoc lacerata est lex, & non peruenit vsq; ad finem iudiciū: quia impius præualeat aduersus iustū, propterea egreditur iudiciū peruersum.

Respondit Angelus Domini, & dixit: Domine omnipotens, vsquequò non misereberis Hierusalē, & ciuitatum Iuda, quibus iratus es iam septuaginta annis?

Iustus es Domine: veruntamē iudicia loquar ad te. Quare via impiorum prosperatur: bene est omnibus qui impiè agunt?

DE IIS QUI SERVIUNT DEO: ET QVOD eos honorare oporteat, & que opus sunt, ipsis subministrare.
CAP. LXXXIIII.

DIXIT Saul ad puerum suum: Quid feremus ad virum Dei? Panis defecit in cistariis nostris, & sportulam non habemus, vt demus homini Dei, nec quicquam aliud. Rursum puer respōdit Sauli, & ait: Ecce inuēta est in manu mea quarta pars stateris argēti. Dem⁹ homini Dei.

Dixit Hieroboam ad vxorem suam: Surge, & tolle in manu tua decem panes, & crustulam, & vas mellis, & vade ad hominem Dei.

Acceptit Abdias centum viros Prophetas, & abscondit eos quinquagenos & quinquagenos, & alebat eos.

Dixit Sunamitis ad virum suum: Ecce homo Dei transit per nos frequenter. Faciamus ei coenaculū paruum, & ponamus in eo lectulū, & mensam, & lucernā.

Qui adiuuat iustum, hic Solis instar orietur. Fons turbatus pede, & vena corrupta, iustus cadens coram impio. Qui iustorum faciem non veretur, bonus non est. Detrimeto iustum afficere non est bonum nec fas.

Benefac iusto, & inuenies retributionem: & si non ab ipso, certè à Domino.

E Qui bonos laudibus afficiunt, coronarum ipsis reconditarum participes sunt. Non est magnum viri iusti curam gerere. Beneficium enim non tam dat quàm accipit, cui hoc honoris habetur, vt ipsi subministret.

DE DISCRIMINE BONI ET MALI: ET quòd ab operibus, non autem à sermonibus censerī quisque debeat.
CAP. LXXXV.

MICROS corporis, & risus dentium, & ingressus hominis, enunciant de illo. Ex fructu arbor cognoscitur.